

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДИНТИ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излязва сѣка сабота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мецедѣта; вънъ отъ имперіята, 4 бѣли мецедѣта. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са отпослѣ до редакціята надписуватъ-се до Никола Геновича. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникътъ. Подписката за спомоществованіята става направо у Ц—градъ-Галата при Никола Геновича, издателя на вѣстникътъ.

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕЛОВИЧЪ.

Въ послѣднѣтъ си членъ, нѣй извѣстимъ на нашити читатели заврѣщаніето на двамата наши сюрдюсани владци Т. Т. П. П. Авксентіи и Иларіона. Въ същото врѣме нѣй разказахъ и случките които станяха, за голѣмъ срамъ на народъ ни, на пристигнуващето на вапорѣтъ.

Тѣзи случки привлякоха днесъ нашето вниманіе, и за това нѣй ще са повѣрнимъ въху сѣщиятъ предметъ за да извадимъ отъ заблужденіе нѣкои български вѣстници които отдаватъ рѣчении приключенія на интригите на грѣцката патріаршія. Нѣй искаме да хортуваме за манифестаціи на нашити балкански чорбаджии.

Тѣзи манифестаціи, които нашити балкански чорбаджии направиха и които царското правителство възбрани произвѣдоха едно лошаво слѣдствие. Положеніето на народнитѣ ни владци става по тешко. Днесъ царското правителство ги испроважда пакъ на сюрдюнъ въ Босфорѣтъ.

Този новъ сюрдюнъ не е дѣло на грѣцката патріаршія, нѣ дѣло на нашити чорбаджии, и причинзата на този новъ сюрдюнъ е тѣхното лошаво поведѣніе съсъ довежданіето на народнитѣ ни владци. Тѣ неразбраха клетити важността на дѣлото си което искаха да направятъ. . . .

Тѣхнитѣ манифестаціи не бѣха само една враждебна постѣпка сѣщю патріаршіята, нѣ тѣ бѣха още една попражня, една хула, единъ протестъ сѣщю рѣшеніята на царското правителство.

Царското правителство не можѣ и не трѣбува да тѣрши едни такива работи, едни такива тѣржества, едни такива смѣщенія каквито са тѣмънаха да направятъ нашити чорбаджии. Защото тѣ произвѣждатъ сѣкоги бѣли и подбуждатъ често да ставатъ глѣчки и смѣщенія.

Слѣдователно то заирѣти тѣзи манифестаціи на нашити чорбаджии. И това бѣше една отъ неговитѣ длѣжности. Нѣ злощастіето е чи невиннитѣ плащатъ за виновнитѣ. То е чи чорбаджитѣ не са наказахъ а пакъ владцитѣ са испроводиха пакъ на сюрдюнъ. Нѣ праведно е щото царското правителство да накажи нѣкои отъ тѣх чорбаджии. Тѣ сториха едно лошаво дѣло за което имъ са стои едно добро наказаніе.

Нѣй не обичамъ тѣврде често да хортуваме за мѣрсно поведѣніе на тѣзи чорбаджии които безъ никакво право, са казуватъ представители на народѣтъ, които дѣйствуватъ безъ никакво разсѣжденіе кѣту истевски неприятели на народѣтъ и на царското правителство.

Тѣ не само че са правили до сега сѣ глупавщини, нѣ още съсъ тѣзи манифестаціи тѣ расѣрдиха Високата Порта и поврѣдиха дълбоко нѣйнитѣ добри расположенія кѣмъ българскіятъ народъ.

Тѣ компромитираха още правдинитѣ и интереситѣ на единъ народъ който не ги е припознавалъ никоги за негови представители и който не имъ е давалъ никакви пѣно-мошни писма.

Тѣ сѣ са сдружили съсъ неприятели на отоманската имперія и на Българитѣ и на които политиката е да прѣскатъ смѣщенія и разногласія помежду подданицитѣ на Н. Ц. В. Султъ нѣтъ. И тѣ дрѣзнали да са казуватъ представители на народѣтъ ни. Тѣшко и горко!!!

Врѣме е веки щото българскіятъ народъ да отвори очитѣ си върху своитѣ правдини толкови злощастно неуприпознати. Да чака още, ще кажи да ги унищожи самъ си за сѣкоги.

Врѣме е вѣки да познаемъ наклонности на тѣзи хора, да вземемъ отъ рацѣти имъ народнитѣ си работи, и да ги проводимъ на канторитѣ имъ да глѣдатъ само своитѣ си работи. По-добрѣ е да си глѣдатъ търговскитѣ работи отъ колкото да са занимаватъ за въпроси отъ които нѣматъ никакъвъ хабѣръ, и не разбиратъ съвършено нищо.

За да свършимъ съсъ тѣзи хора безъ въспитаніе, нежѣдѣрни, неспособни, предадени на сѣвернитѣ панславизмъ, нѣка при туримъ чи тѣ не сѣ дѣйствували до сега освѣнъ за единъ сраменъ интересъ. И какво искатъ тѣ? служба и пари.

Ако грѣцката патріаршія имъ даваше воля да влѣзатъ въ смѣсеніята съвѣтъ тѣ не щеха до сега да ѣ противодѣйствуватъ, нѣ щеха да ѣ сѣ покорятъ и да жертвуватъ свѣтитѣ правдини на народѣтъ ни само и само да угождѣт на своето незаконно честолюбіе.

По благополучіе тѣхното безумно поведѣніе кѣмъ патріаршіята не е до тамъ щото да имъ приготви единъ лѣсенъ пѣтъ за изпълненіето на тѣхнитѣ щетни надѣжди. То е станало до толкова лошаво сега щото манифестаціитѣ които направиха сѣщю патріаршіята ги направи по невъзможни.

Колко щеше да бѣди чудно да глѣдаме едни такива хора, каквито сѣ нашити балкански чорбаджии, да приѣматъ тѣх почести отъ грѣцката патріаршія и да са отурдисатъ въ смѣсеніята съвѣтъ!!!

О вѣй Българи ако искате да сполучитѣ изпълненіето на вашитѣ свѣти надѣжди, ако искате да са радовате съсъ правдинитѣ

които ни дава хати-хумаюнѣтъ, дѣло епантропическо на нашитѣ падишахъ; ако искате да бѣдите спокойни, трѣбува да отблѣсните отъ помежду си сѣко влияние на тѣзи чорбаджии, трѣбува да имъ са отблѣсени сѣко намисаніе въ народнитѣ ни работи, за щото тѣхнитѣ постѣпки, тѣхното поведѣніе, тѣхна та неспособностъ, тѣхната нежѣдѣрностъ сѣ днесъ веке познѣха отъ царското правителство. И кѣту такива то не ще има никоги добросклонността да ни даде историческитѣ правдини които тѣ, съсъ агентитѣ на панславизмътъ, компромитираха наймасторски.

Бѣдете сѣкоги вѣрни и покорни на Н. Ц. В. Султанѣтъ, отстранявайте отъ помежду си сѣкоги чуждитѣ влияния които са пречали до сега на нашето народно развитіе и компромитирували нашето вѣрно поданство, надѣвайте са сѣкоги на отеческитѣ добрини на царското правителство и прѣмето не ще са забави да пристигни въ което да прѣснѣ помежду ни сичкитѣ си великодушни добрини!!

Въ предпослѣднѣтъ си брой кѣту хортува за мѣлчаніето на царградскитѣ вѣстници върху черковнитѣ въпроси, Българската Пчела казува, помежду другитѣ, чи Турція оставала на страна диешнитѣ въпроси и завождала читателитѣ си по морейскитѣ безплодни рѣтови.

Нѣй нѣмаме нужда да расправяме на ибраилскіятъ си събрать тенденціитѣ на Турція. Нѣйнитѣ начала са познати веке на публиката. Онова което тя е казала за убійственната и за макіеелската политика на Русія бѣше една отъ нѣйнитѣ свѣти длѣжности.

Нѣ тамъ дѣто казува чи Турція не са е занимава съсъ диешнитѣ въпроси които съставатъ живѣтѣ на народѣтъ, Българската Пчела попада въ едно дълбоко заблужденіе.

Отъ повявяваніето си насамъ, Турція не е прѣставала никоги да са занимава съсъ черковнитѣ въпроси и да дава патриотически свѣти на народѣтъ ни за поведѣніето което той трѣбува да дѣржи въ диешнитѣ критически обстоятелства. Нѣ, спорѣтъ какъто са вижда работата, Българската Пчела или не е прочитала бройовитѣ на Турція или пакъ не ги е приѣмала редовно.

Слѣдователно погрѣшката не е нѣйна.

Българската Пчела казува онди чи народѣтъ чакълъ съсъ нетѣрпеніе да научи отъ Цариградъ въ какво състояние са намира въпросѣтъ отъ рѣшеніето на което за-

се, когото работат сега, и който са надявали да свършат скоро.

Миналата събота войските правиха единия голъмъ огненъ талимъ предъ присъствието на Абди-паша който остана много благодаренъ отъ умънянето и нишанладисуванетоъ съсъ което сѣка пушка са отлични.

Подиръ талимътъ войските си разотидоха предъ модернитъ, заобиколени съ офицерското си тѣло, съсъ членовити на войскитъ мезиашъ, отъ тѣлото на войската и съсъ различни генерали. Това движение са изпълни много добръ и съсъ викове: да живѣй Султанъ тѣ!

ЕДРЕНЕ, 6 ОКТОМВРИЯ. — Новинити които прѣхми отъ Озунджова не сѣ благоприятни. Тѣ ни убяждатъ чи панайрътъ, който става сѣка година въ този градъ, неможѣлъ да стани толкова добръ колкото миналите години. Никакъвъ важенъ алажъ-верши не можѣлъ да стани още. Продажбите сѣ твърдъ мѣчни и хемъ съсъ дълго ваде и безъ никакъвъ киръ.

Това слѣдствие твърдъ малко задоволително трѣбува да са отдаде на лонанити врѣмена и на спаданіето на памукътъ което станало въ чаршията на Англитера. Новината за това спаданіе която пристигна тамъ на минутата когато щеха да са заключатъ различни важни работи за памукъти, произведе едно такова истуdivаніе помежду купувачити на озунджовскитъ панайрътъ щото не зеха освѣтъ една часть или половината отъ количествата които са готвеха да принудатъ.

Тѣзи година житатата станаха много изобилни. Нѣ по злощастіе селаченити неможѣха да привържатъ освѣтъ половината. По причина на голѣмити дъждове които имаше тука, другата половина отъ житото тѣзи си остана на дъждътъ и тѣзи ще си изгнѣе. Това е една голѣма щета за селаченити които не са надяватъ освѣтъ отъ онова което са посѣяли.

Разширяваніето дадено отъ нѣкои притежатели на воденити напленовити имъ върху рѣка Марица прави мѣжотити за прѣнасяніето на зааретата за Еносъ. Едно прошеніе са дади на началството отъ много търговци които искатъ строгото исполненіе на законити които управляватъ плаваніето по реченната рѣка.

Тука царува сега едно много лошаво врѣме. Отъ десетъ дена насамъ дъждовити не преставатъ да валигъ. Хавата са измѣни. Хората са страхуватъ отъ студътъ който фанакми веке да усѣщамъ, да не би да поврѣди напленити на памукътъ които не сѣ затворени още.

СИЛИСТРА, 18 СЕПТЕМВРИЯ. — Като е познато сѣкиму, преди години царското правителство остави десетъкъ на съидбити върху селенити, да си прибиратъ сѣкмо сами и да заплащатъ на царщината отрѣдената давнина за провъзведеніята.

Отъ много мѣста слушами да са очакватъ, чи не можими да исплатятъ уреченната сума и давали втори пътъ десетъкъ да исплащатъ; тука обаче селата спечелихъ и, ако бѣха свѣсни хора, щеха да иматъ сега у сѣко село по една обща каса отъ нѣколко хиляди гроша, на които само лихвата стигаще да си обдържатъ по едно училище, или да ги употребятъ за друга общеползна работа; нѣ отъ нѣкое добро?

Тука у сѣко село имѣтъ по единъ талимъ издѣникъ, койго стои на хората на главити кѣту нѣкой кварталъ, та не можѣтъ да са помирѣдятъ. Най-лошави отъ тѣхъ билъ айдѣмврски Халиу, които е усвоилъ селото и нѣкой не знае що зема и дава и да сѣ губѣтъ

по толкова пари, останали отъ десетъкътъ и отъ други селски хесани. Той билъ единъ голѣмъ издѣникъ и прѣдатель на своити брати селени, които съсъ никакъвъ начинъ не можѣтъ да го изваждатъ отъ чорбаджилѣкътъ.

Горки селени знаѣтъ сѣкмо и въздѣнѣтъ, кѣту поменѣтъ колко парити упростава тоя издѣникъ, а черковата и училището имъ е на сабаряніе. Прѣдъ 3-4 години, думатъ тѣи, додѣто Халиу не бѣше вѣзълъ въ чорбаджилѣкътъ, нашето училище бѣше единичко, и не токо момчета, нѣ и момиченца бѣха са изучили да пишѣтъ и да четѣтъ, хубавичко, а нинѣ сѣкмо запустѣ, сѣкмо погушѣли само гласѣтъ на Халиу чорбаджи са чие въ селото да крѣпѣти и да помирѣхъ хората. До кога, Боже мой ще терпи нашѣи народъ отъ такива зловни хора и чернотушни съспинѣти на нашето отечество!

Въ силнстренското окръжіе не можѣтъ да живѣятъ злодѣйци и разбойници, зашто туркитѣ Ибрахимъ-паша не ги оставѣ; нѣ злодѣйцити и обирницити ходѣтъ изъ градѣтъ и по селата, дѣто обиратъ и убиватъ хора въ сѣрдъ пладнѣ, и никой ги не лови. Най-врѣлѣи злодѣецъ е Діонисій и нѣкой си понови.

Единъ отъ тѣи понови билъ сребарненскій шарлаганинъ, който е билъ вѣрчмаринъ, а сега ставалъ пошъ да плени свѣта и да са подлизна на владѣната Діонисіа, който го е измайсторилъ и, кадето ходи съсъ тоя пошъ са хвали, че билъ най-ученѣи.

БАЛКАПАНЪ, 8 ОКТОМВРИЯ. — Въ послѣдніѣтъ ви брой, прочетохъ една кореспонденція отъ Балкапанъ която хорува за безчинїята които ставатъ на българската черква. Балкапанскитъ ви кореспондентинѣ кѣту говори за българското училище, споменува, помежду другити, и за турско-францускитъ учителъ Павлава Апостоловичъ чи не билъ достоенъ и че неможѣлъ да тѣкува на ученицити тѣзи язици на майчинїятъ имъ языкъ, и чи ги принуждала слѣдователно да правѣтъ французскити теми на французски или на турски, и чи най-сегнѣи ученицити неразбирали нити единїятъ нити другїятъ язици.

Види-са работата чи кореспондентинѣтъ ви не е ималъ доказателства за да му опиши по подробно качествата. Той не само чи не знае нищо отъ науки, нѣ още нѣма никакво понятие както на французски тѣи на турски. Освѣтъ това той си има и учителъ за турскитъ языкъ. Уроцити които зима отъ учителѣтъ си, тѣзи сѣци уроци предава и на ученицити си. Горко на тѣзи ученици!!!

Нѣ хатѣрътъ какво не прави на този свѣтъ. Нашити чорбаджии прѣмѣтъ такъви учители. За хатѣръ на сѣрбскити агенти, тѣ не само чи склоняватъ да иматъ такъви неспособни даскали, нѣ още тѣ са кабили да иматъ и нѣкои животни, стига да можѣ да говори, само и само да придобиватъ влїніе Сѣрбѣти въ милото ни отечество.

Нашити балкапански чорбаджии не са ли усѣщатъ читѣ самички са компроментируватъ предъ очити на царското правителство кѣту доущаватъ на сѣрбскити агенти да са мѣсятъ у българскити училища?

Освѣтъ това има и още едно нѣщо да ви забележа. То е кайсерлїйската хитростъ които Апостоландисъ употребилъ въ името си. Сега кѣту вѣзълъ даскалъ въ българското училище той си измѣнилъ името на вичѣ, сирѣчь отъ Апостоландисъ на Апостоловичъ. И коя е дѣйствителната цѣль на това промѣняваніе на името му? не е ли да можѣ да добѣе по добръ влїніе-ето помежду Българити съсъ начинъ щото да прави по искрени и по хубави заслуги на южнїятъ панславизмъ?

Нѣка кажѣ нѣколко думи на нашити Българити които живѣятъ въ Цариградъ относително и за пошъ Висаріона.

Нашити тукашни съотечественници добръ ще сторѣтъ да са поазоватъ добръ отъ тогози пошъ, и най-много когото нѣ свѣтъва вода. Защото ще видѣтъ, нѣкога чи нѣмъ са отворилъ савѣжѣтъ и парити нѣмъ, както направѣ едно врѣме единъ грѣцен пошъ на македонскити Българити.

Тѣи качества на пошъ Висаріона нѣи ги познавами доста добръ. Съ въ тѣи нѣтъ ще са опита негли да го защити за тѣзи мон объясненїа, нѣ азъ сѣмъ въ сѣстояніе да дамъ и необорими доказателства за нѣговото лошо поведѣніе.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Депешата на Г-нѣ Друенъ де Люй, министѣръ на външнити работи на францїа, отправена до францускитъ посланикѣ при римскитъ дворъ, която раскрива причинити които принуждаватъ наполеоновото правителство да тури въ една нова фаза италянскитъ въпросъ, занимава днесъ сичкити европейски вѣстници.

Два главни параграфа отъ депешата на Г-на Друенъ де Люй са виждатъ на Редакторѣтъ на Опиѣиѣ на сїоналѣ, да даватъ ключѣтъ на политиката на императорѣтъ въ тѣзи голѣма работа на Италия. Първїтъ отъ тѣзи параграфи е параграфѣтъ дѣто е казано: „присѣствието на нашити войски въ Римъ е единъ актъ за намисаніе противенъ на едно отъ основнити начала на общонарадното ни право, и до толкова мѣчно да са управдае за насъ щото цѣльта ни кѣту заемимъ на Пиемонтъ подпорката на нашити орѣжіа, бѣше да ослободимъ Италия отъ чуждото намисаніе.

Тѣзи фраза е главното, казува редакторѣтъ на Опиѣиѣ на сїоналѣ:

Дѣйствително ако е за да са ослободи Италия отъ чуждото намисаніе, чи не вехми на Пиемонтъ подпорката на орѣжіята си; ако е да са покори на същото начало за намисаніето, чи нѣи да туримъ край на нашето заниманіе, очевидно е чи нѣи неможимъ да тѣрпимъ щото отеглюваніето на нашити войски да стани точка на трѣгнуваніе за намисаніето на една друга сила.

Тѣзи фраза е слѣдователно единъ отговоръ на оиѣиѣ които мислѣтъ чи една нѣмиска горнизона или испанска можѣ да са намѣсти на француската гарнизона.

Другїятъ параграфъ изважда сичката важностъ съсъ една само дума:

Слѣдъ кѣту показалъ поправата която са направѣ въ духѣтъ на италянското правителство, Г-нѣ Друенъ де Люй забѣлѣва чи прѣстанѣлъ да турѣ напредъ независимата програма която искаши Римъ столицинъ на Италия кѣту отказа, притурѣ-той, да гонѣ съсъ сила единъ проектъ, на когото нѣи бѣхмо рѣшени да са въспротивимъ, и проч. .

Ето думата за трактатѣтъ.

Италия са отказува да гони съсъ сила приземаніето на столицната си; тя не са отказува да прибере, въ случай когото цѣрцината нече има послѣдникъ, мирасѣтъ на една властъ за която законникѣтъ и особено то право са намирѣтъ по злощастіе въ прѣтивоположностъ съсъ идѣнти на това врѣме.

Ла Патриа, неаполски вѣстникъ, показува радостта си съсъ тѣзи фрази:

Французкото правителство кѣту сключи единъ трактатъ съсъ италианското правителство за изпразняването на французкити войски отъ Римъ, ясно е чи нашето правителство е познало само чи има право да расположи отъ предназначението на вѣчния градъ.

Този трактатъ доказува чи Франция припознава италианското царство съсъ Римъ за столица. Голѣмото дѣло е изпълнено, италианскити народъ курнояса свѣтлото си въскресение. Виждаше са чи Римъ неможеше да са приеме освѣтъ съсъ загубата на нашиятъ съюзъ съсъ Франция. Тѣзи страхове начевнаха: французкото правителство дръпнува отъ само себе си войскити си отъ Римъ. Повече, то са задължила да запазува нашата страна, въ случай когото нѣкои голѣма католичка сила ще поиска да подкрѣпи папството.

Италия слѣдува вурсетъ на въстържливаниата си. Папата-царъ не ще можн да са поддръжи самичкъ; той ще падн сринатъ отъ безжалността на въстанието на римскити населѣния щомъ тръгнн най дирниятъ французки войскарь. — Римъ е нашъ.

Една кореспонденция отъ Паришъ извества чи Папата, слѣдъ кѣту поискалъ съвѣтъ отъ кардиналитъ за тѣзи работа отговоръ, зель едно крайно опредѣленіе. Една телеграфическа депеша която пристигнала на Паришъ донесе скратеніето на отговоретъ; тѣ е такъвъ какъвто трѣбуваши да са на дѣватъ: то е съвършено отказуваніе. Папата не ще никакъ да склопи на франко-италианскити трактатъ. Нојата която проважда на Паришъ ще развѣе причинити.

Иглишкити вѣстници фанаха веки да хортуватъ за нѣкиви си задни мисли които французкото правителство е имало въ сключуваніето на франко-италианскити трактатъ. Тѣ са обрѣчатъ била да ги научатъ скоро и да ги изважатъ на медалъ.

— Вѣстникъ ле Конституціонель обнародува още единъ членъ върху франко-италианскити трактатъ. Този вѣстникъ туря въ очевидностъ ползити които римското правителство можн да намѣри въ рѣшеніятъ трактатъ.

Вѣстникъ Націонель са изражава както слѣдува:

Една плѣсница не можн да ни заведе въ Римъ: нити Кавуръ нити Риказоли нити други човѣкъ отъ царцината не сѣ можнли да пристигнатъ въ Римъ чрѣвъ една плѣсница. Една страшна революция въ Римъ не ще бѣди по малко злощастна. Единъ князъ-попъ не са бѣи съсъ насилството. Трѣбува да потѣни нѣговото правителство предъ вътрѣшнати мѣчнотин, предъ мѣчнотинти които растѣтъ сѣкоги. Римъ туренъ въ това условие ще паднн по скоро отъ колкото друго нѣкое царство, завитъ както е сега, отъ Италия и снабденъ съсъ чувствата и съсъ идентн на Италианцити. Днесъ общенародно нѣмнѣе не трѣбува да иска освѣтъ едно нѣщо съсъ рѣшителностъ и съсъ твърдостъ, сирѣчь изпълненіето на трактатъ по причина на когото французката гарнизона трѣбува да напуснн Римъ.

СЪБАКВИ НЪЩА И НОВИНИ.

— По царсна заповѣдъ: Митаадъ-паша нишки управилель, са наименова главенъ управителъ на новиятъ аялетъ: Вилаетъ туна.

— Сабри паша, каймакаминъ отъ Тулча, са наименова каймакаминъ на Видинъ.

— Сюлейманъ-паша, напрешенъ каймакаминъ на Лазистанъ, са наименова нишки каймакаминъ.

— Ахмедъ-паша, каймакаминъ на Софія, са наименова каймакаминъ на Тулча.

— Фехимъ-паша, каймакаминъ на Ени-пазаръ, са наименова каймакаминъ на Софія.

— Махмудъ паша, каймакаминъ отъ Юскюпъ, са наименова каймакаминъ на Русе.

— Хюсѣинъ-паша, каймакаминъ на Сераскеръ-Каия, прѣвъ нишантъ Османіе отъ първи класъ.

— Увѣрватъ чи Османъ-паша, председателъ на Дари-шуръ, ще са проводи въ Египетъ натоваренъ съсъ много мисии отъ които първата е относительно за суешкити каналъ.

— Нубаръ-паша, който бѣше натоваренъ съсъ една особна мисия отъ египетскити подкралъ тръгна миналата недѣля за Александрия.

— Миналата сѣбота мексиканскити посланикъ при Високата Порта, врѣчи едно писмо на Великиятъ Везиръ отъ страна на императорьтъ.

— Египетската княгиня сопруга на Исмаилъ паша тръгна миналата сѣбота за Александрия.

— Споредъ нѣкой писма отъ Румели, дебелъ снѣгъ падналъ въ околностити на Сересъ.

— Муратъ ефенди членъ отъ терджиманъ-калемн са наименова консулъ въ Орсово.

— Нѣи бѣхми извѣстили напрешь чи когото Н. Ц. В. Султанътъ отиваши да направи визита на французкити князь Мурата, прошеніи са бѣха дали на Н. Ц. В. за да искатъ една помощъ за двѣти христѣвски училища които съществуватъ въ това село. Научаваши са сега чи Н. Ц. В. зель въ уваженіе молбата която му са бѣше отправила и далъ даръ една сума отъ двайсетъ и петъ хиляди гроша за сѣко отъ тѣзи двѣ училища.

— Споредъ нѣкои атински вѣстници, единъ човѣкъ теглилъ нищовъ на министърьтъ за вътрѣшнати работи на Гръція когото излизувалъ отъ народното събрание. Крушумътъ неможалъ да го фани; нѣ убийцатъ са фанлъ.

— Прочитамн въ Гѣдата: — „Присмѣлъ са хърбелъ на шѣрбелъ.“ казва пословицата а Сѣвѣтнѣкътъ на Турція за языкътъ. Сѣвѣтнѣкътъ порицава Турція за галицизми; но земете притурката на Сѣвѣтнѣкътъ и да видити съчиненіе и чистъ языкъ български. Какво ще важе страдалцити на народната причина? това не е ли прѣводъ отъ французкото козъно прилича ли да са прѣведе то тува причина? И пакъ по долу: да не излизватъ владицити на сухо, ами на мокро ли да излизатъ? И пакъ по долу: плановити на грѣцката патриаршія останала безъ цѣль. Безъ цѣль немогатъ да останатъ тѣ защото сѣ имали и иматъ цѣльта си, но безъ слѣдствіи.

— Единъ пѣтнѣкъ мюсюманинъ отивалъ преди нѣколко врѣме за Паришъ. Кѣту са за прѣлъ на Орсово, пѣтнѣкътъ излизалъ малко на вѣнъ да са порасходи. Слѣдъ кѣту стоялъ нѣколко сахата, той отивалъ за вапорьтъ; нѣ кѣту видѣлъ чи кемерьтъ му който носѣлъ на врьстѣтъ си го нема, той са принудилъ да са върнн въ Цариградъ, макаръ и да бѣши платилъ за Марселия.

— Миналата недѣля изумовото театро на Бейоглу са отвори.

— Казуватъ чи министърьтъ на Гръція при Високата Порта, ще пристигнн тѣзи недѣли.

— По причина на унищожяваніето на ангариата въ Молдо-Влахія, нѣ извѣстнми въ единъ отъ послѣднити си бройви чи отъ разни мѣста на тѣзи земя представили на князь Куза благодарителни прошенія. Ето едно прошеніе отправено отъ шестъ хиляди души:

„Вѣи сте голѣми, княже на Ромѣнія! Чрѣвъ актѣтъ отъ 14 Августъ милиони души притиснети подъ худотѣтъ на боярѣжмѣтъ и подъ тѣготата на послѣдната бѣднотія, сѣ днесъ избавени и повикани да земѣтъ мѣсто въ чиновитн на човѣчината.

„Нѣжнѣи отче на ромѣнскити работникъ, вѣи сте които ни родихте, които ни дадохте животѣтъ, и вѣи сте сичкиятъ господаръ, единствѣниятъ князь назначенъ отъ Бога за дѣлото на нашето спасеніе, на синца ни, отъ момчето на пица чакъ до старецѣтъ съсъ бѣли косми.

„Княже, вѣи ни дадохте правда; вѣи раздрахте законѣтъ на робството; вѣи ни дадохте зема, жито за фамилията ни, и вѣи направихте да дарува въ огнището на селачинѣтъ, мирѣтъ и добруваніето. Вѣи разбудихте надѣждата въ растреперанното сърце на селаченити, и вѣи, дълбоко пронизани съсъ признателностъ за добродѣлѣтъ си, нѣи иднми отъ отарягъ дѣто нашити гласове занесоха молитвити ни чѣмъ Господа, нѣи иднми съсъ радостъ и почете на вашето посприпуваніе, и нѣе заклѣпавами подъ краката на Ваше Височество върността, любовта и вѣчната благодарностъ!

„Нѣка са забравѣтъ теглилата ни. Нѣи не щемъ нити да знайми кой е станалъ причина на нашити дълги бѣднотии въ миналото. Нашити сѣрца ѣжратъ предъ господарѣтъ на нашата земя и радостливити на благословителни викови изкачатъ отъ джното на нашити души.

„Нѣка живѣи спасителъ на ангарѣискити селачинѣ!“

— Тѣзи дине са състави една нова провинция подъ име Туна Вилаети Валилеги отъ вѣхтити еялетн на Видинъ, Русн и Нишъ. Тѣзи нова провинция са тури подъ управленіето на Н. П. Митатъ паша който ще тръгнн сега скоро за мѣстото си. Русси ще бѣди главното мѣсто на Туна Вилаети. По слѣдствие на тѣзи организациа въ Бѣлгарія, различни измѣненія на чиновницити станѣха въ рѣченната провинция.

Мустафа Аарѣвъ Ефенди са наименова Каймакаминъ у Варна.

— Хасанъ-Тахсимъ паша, са наименова каймакаминъ въ Търново.

— Казуватъ чи рускити императоръ и руската императрица отивали тѣзи дине за Ница.

— Вчера испанскити посланикъ има честь да са прѣймн отъ Н. Ц. В. Султанътъ и да врѣчи на Н. Ц. В. своити кредиторни писма.

— Н. П. А'Али паша, Н. П. А'Арѣн бей драгоманинъ на царскити диванъ и Н. П. Кіамилъ бей вводитъ на посланицити присѣдствуваха на тѣзи ауденция.

— Сиръ Бюлверъ, иглишки посланикъ въ Цариградъ пристигналъ тѣзи дине въ Лондра.

— Черкезити слѣдуватъ още да са преселяватъ отъ пустинити на Русія въ Турція.

— Г-нѣ Мустіе, французки посланикъ, трѣгналъ отъ Паришъ за Цариградъ.